S.D. STUART

3 POVSTÁNÍ HEROBRINA

DEN PLÍŽILŮ

computer press®

S.D. Stuart

Den Plížilů

Povstání Herobrina 3

Computer Press
Brno
2015

Den Plížilů
Povstání Herobrina 3

S.D. Stuart

Překlad: Marcel Goliaš
Obálka: Martin Sodomka
Odpovědný redaktor: Roman Bureš
Technický redaktor: Jiří Matoušek
Tisk: EUROPRINT a.s.

Originally published as Day of the Creepers: A Minecraft Adventure in 2013 by Ramblin' Prose Publishing
Copyright © 2013 Steve DeWinter
www.SteveDW.com
Minecraft is a trademark of Mojang AB, Stockholm. The author and publisher are not associated with the makers of Minecraft or Mojang AB.

Translation © Marcel Goliaš, 2015

Objednávky knih:
http://knihy.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz
eshop@albatrosmedia.cz
bezplatná linka 800 555 513
ISBN 978-80-251-4410-7

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2015 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 19 237.
© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

2. vydání

ALBATROS MEDIA a.s.

Den Plížilů

Povstání Herobrina 3

Shrnutí

Josh, André a Suzy, kteří jsou nyní v replice skutečného světa uvnitř Minecraftu, se mohou dostat ven jen v případě, že najdou Herobrina. Na své cestě se zastaví v opevněném městě Esterméd, aby zde hledali informace o tom, kudy se mohl Herobrine vydat, a zjistí, že toto město je v obležení Plížilů.

O dobrodružstvích Minecraftu S.D. Stuarta:
S bouřlivým úspěchem původního románu Povstání Herobrina (a neutuchajícím zájmem čtenářů, kteří chtěli vědět, co se stane příště) rozvedl S.D. Stuart původní knihu v pokračující sérii, u které byla každá nová kniha napsána jako jeden díl většího příběhu.

Dokážou desetileté děti Josh, André a Suzy zabránit zlému Herobrinovi v ovládnutí světa Minecraftu? Nebo

bude skutečný svět vydán napospas jednomu z nejmocnějších bossů počítačových her, jaký byl kdy stvořen?

Tato kniha je beletristickým dílem, vytvořeným podle doktríny „Fair Use“ (poctivé užití díla) v souladu s ustanovením americké legislativy autorského práva. Odkazy na skutečné lidi, události, instituce, organizace nebo místa, mají dodat příběhu na důvěryhodnosti a jsou smyšlené. Všechny ostatní postavy, jakož i všechny události a dialogy, jsou výplodem autorových představ, a nemají být proto považovány za reálné.

Minecraft je obchodní značkou společnosti Mojang AB, se sídlem ve Stockholmu. Autor ani vydavatel nejsou s tvůrci hry Minecraft nebo se společností Mojang AB nijak spojeni.

Kapitola 1

Mason se sunul podél kamenné zdi podzemního tunelu. Čím dál se vzdaloval od louče, kterou měl za sebou, tím temnější ten tunel byl.

Jakmile už nedokázal rozlišit stíny od tmy, vytáhl z ruksaku na zádech další louč, zapálil ji a zasunul do trhliny ve zdi. Náhlá záře světla zahnala stíny hlouběji do tunelu před ním.

Pomalu se plížil tunelem kupředu a po každých třiceti krocích připevnil na zeď louč, dokud nedosáhl svého cíle.

Tunel se otevřel do širší podzemní jeskyně. Světlo z louče, kterou právě zapálil, dokázalo stěží prosvítit obrovskou masu temnoty tohoto otevřeného prostoru. Sáhl do svého ruksaku pro další louč, jen aby zjistil, že už je prázdný.

Všechny louče spotřeboval na osvětlení tunelů, které vedly na toto místo. Bude se muset vrátit a sehnat další. Měl v plánu se vydat do jeskyní ještě hlouběji, aby našel to, co by

zachránilo jeho město od pohromy, kvůli které žili všichni ve strachu.

Naštěstí ho ty rozsvícené louče dovedou alespoň zpátky do relativního bezpečí na povrchu. Vydal se na cestu těsně po východu slunce, takže se jistě dokáže dostat ven a pak zpátky domů, do bezpečí hradeb Estermédu, ještě před setměním.

Otočil se a podíval se do dlouhého tunelu na vzdalující se tečky mihotavého světla. Ještě jednou pro jistotu zapálené louče potichu přepočítal.

Mělo by jich tam být víc.

Hned nato se světlo nejvzdálenější louče zachvělo a zhaslo. Kdyby se na ni zrovna nedíval, asi by si toho ani nevšiml.

Naskočila mu husí kůže, když si uvědomil, že všechny další louče byly už také vyhaslé. Bez loučí, které by ho vedly, nenajde nikdy cestu ven z tohoto labyrintu jeskyní. V tom se zatřepotalo světlo na další, nejvzdálenější louči a zhaslo.

Stál jak přikovaný, když viděl, že se jedna louč za druhou zamihotala následkem nějakého neviditelného vánku a nadobro vyhasla.

Couvnul zpátky do jeskyně a sledoval, jak se všechny louče, až na tu poslední, odporoučely. Srdce se mu v hrudi silně rozbušilo, když viděl, jak se začal plamen na poslední louči divoce třepotat. Těsně předtím, než zhasla, spatřil před sebou děsivou skvrnitou zelenou tvář s trvale zamračeným výrazem, jak se naklání k plameni a nasává vzduch do plic.

Obklopila ho temnota, ve které by nedohlédl ani na špičku vlastního nosu. Musel se při útěku spoléhat pouze na svůj sluch a hmat.

Sundal si svůj luk, který měl přehozený přes rameno, vyndal si z toulce na zádech šíp a vsadil ho do tětivy.

Plížil sfouknul louč.

To se jim ještě nikdy předtím nepovedlo.

Učili se.

Ale kdo je mohl učit?

Natáhl tětivu, luk držel pevně napnutý a natočil hlavu, aby poslouchal, odkud uslyší ten slabý zvuk. Připomínal šustění suchých listů poletujících ve větru.

Právě ho uslyšel po své levé straně. Trochu se natočil, změnil směr, kterým mířil, a vystřelil šíp.

Ten zahvízdal ve vzduchu a zlomil se, když dopadl na kamennou stěnu jeskyně. Vytáhl z toulce další, zandal ho do tětivy a natáhl ji.

Tentokrát k němu tentýž zvuk dolehl zprava. Namířil tím směrem a vystřelil. Šíp odletěl v dál a pak se párkrát odrazil od země, neboť minul svůj cíl.

Sáhl si za záda do toulce.

Zbýval poslední šíp.

Vsadil ho do tětivy a natáhl luk; jeho svaly se napnuly, jak ho držel pevně natažený, a poslouchal.

Po zádech mu přeběhl mráz, když se v temnotě za ním ozvalo hrozivé a skličující syčení.

Bylo to stejné syčení, jaké vždycky předcházelo výbuchu.

Tvář jeho usmívající se sestry bylo to poslední, co se mu vybavilo, když tunelem otřásla mohutná tlaková vlna výbuchu.

Kapitola 2

Josh složil mapu a zandal si ji jednou rukou do svého batůžku, zatímco druhou rukou přidržoval svého koně. „Podle mapy je dalším městem Esterméd."

André silně přitáhl otěže, aby ho jeho kůň přestal vláčet po zemi. „Pověz mi, proč jdeme pěšky?"

Suzyin kůň šel vedle ní a ona skoro ani nemusela držet otěže. „My se sice neunavíme, ale koně ano."

André zatáhl za otěže ještě větší silou, aby udržel svého koně na cestě, neboť zrovna zahlédnul chutný keřík a vydal se k němu. „Vím, že nejsem jediný, kdo slyšel Notche říkat, že tady můžeme létat."

Josh zklidnil svého koně a obešel s ním díru uprostřed cesty. „Jenže řekl, aby nás při tom zdejší lidé neviděli."

André dotáhl svého koně zpátky na cestu. „Tak můžeme létat, když se nikdo nedívá."

Suzy poplácala svého poslušného valacha. „To je příliš riskantní. Nemůžeme si být jistí, že nás nikdo neuvidí. Myslím si, že bude jistější zůstat na zemi."

André obešel se svým koněm další kráter v zemi, ale protože zašli příliš blízko okraji, jeho kůň si stoupnul na zadní, vzepjal se a málem ho do něj strčil. „Jistější pro koho?"

Josh se podíval na krátery, které byly před nimi. „Vždyť ani nevíme, jak létat."

André se upřeně díval na stavení, kterému chyběla půlka zdi a místo podlahy byl další kráter. „Myslím, že bychom to měli vyzkoušet bez ohledu na to, co si o tom budou lidé kolem myslet."

Suzy se rozhlédla a ukázala na malou vesničku, která vypadala jako válečná zóna. „Všechny tyto domy byly vyhozeny do povětří. Co myslíte, že to způsobilo?"

Josh zastavil svého koně před okrajem dalšího masivního kráteru na cestě. „Také jsem si jich všiml. Vypadají opuštěně. Ale pokud by už byly prázdné, proč by je kdo vyhazoval do povětří?"

André se zastavil vedle Joshe. „Plížilové. Tohle jsem ve svých vesnicích vídal pokaždé, když jsem jich tam vysa-

dil celé haldy, nastavil režim na Hru o přežití a zkoušel jsem, jak dlouho přežiju. Výsledek vypadal obvykle dost podobně."

Suzy si prohlížela tu spoušť, která byla všude kolem. „Notch ale přece říkal, že byl tenhle svět vytvořen podle skutečného světa. Bez Plížilů, bez Zombie, bez čehokoli podobného."

André se na ni podíval. „Někdo asi upravil program."

Podívali se jeden na druhého a pak řekli všichni najednou: „Herobrine."

Z jednoho spáleného domu uslyšeli náhle křik, a tak se tím směrem všichni otočili. Žena mávající krumpáčem nad hlavou běžela přímo k nim.

Suzy zvedla ruce nahoru a udělala pár kroků k té ženě, která změnila směr a běžela teď přímo k ní s válečným pokřikem na rtech.

Suzy sáhla po svém krumpáči, ale než stihla zareagovat, udeřila ji žena krumpáčem do hlavy.

Krumpáč sklouznul po Suzyině tváři a ta zakopla a spadla.

André se podíval na krev, která proudila ze šrámu na její tváři. „Vždyť Notch říkal, že nás nikdo nemůže zranit!"

Žena, uspokojená tím, že se jí povedlo jednoho z nich sejmout, obrátila svou pozornost na Andrého možná i proto, že u ní byl nejblíže. Když viděl, že se k němu blíží, zařadil zpátečku.

„Prr, prr, prr, prr, prr...“ André křičel, když uskakoval před údery krumpáče. Pak se otočil a utíkal, jak nejrychleji uměl přes pole, a hlasitě přitom volal přes rameno, když přeskakoval nejbližší ohradu. „Joshi! Udělej něco!“

Josh si stoupl doprostřed cesty a zavolal: „Hej!“

Žena přestala pronásledovat Andrého a otočila se. Když Josh spatřil její divoký výraz v očích, ustoupil dozadu. Ať už měl v plánu udělat nebo říct cokoli, okamžitě na to zapomněl, když vydala pokřik, ze kterého mu ztuhla krev v žilách, a namířila si to k němu.

Kapitola 3

Josh nepřestával couvat, jak se k němu ta žena přibližovala. Jakmile byla u něho, rozmáchla se krumpáčem. Vyskočil prudce dopředu tak, že ho zasáhla do ramene jen rukojeť. Nečekaným nárazem vypadl krumpáč ženě z ruky a spadl na zem.

Josh tu ženu popadl, otočil a pevně chytil zezadu.

„Klid! To je v pořádku, my jsme přátelé!“

Snažila se vyprostit, ale on ji pevně držel v železném sevření. „Odvážili jste se vyslovit Jeho jméno! Pouze jeho poskoci vyslovují Jeho jméno!“

„Čí jméno?“

André přiběhl blíže. „Že by Herobrinovo?“

Žena začala opět křičet. Suzy se postavila a stoupla si před tu ženu, která se stále snažila vyprostit s Joshova sevření. „My pro něho nepracujeme.“

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.